

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 7 ທັນວາ 2025 (12-07-2025)

ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມເຊື່ອທີ່ເພິ່ງພຣະເຢຊູເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ມີພະລັງ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ໄກ້ຄຽງທີ່ສຸດທຽບກັບການທີ່ນ້ຳມັນຣົດຂອງເຈົ້າໄກ້ຈະໝົດ?

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ເຊື່ອໃໝ່ ຫຼື ຜູ້ເຊື່ອດົນມາແລ້ວ, ເຈົ້າຄົງເຄີຍປະສົບກັບວິກິດການຫຼືສະພາບການຊໍາເຮື້ອທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສັບສົນ. ເຈົ້າຄົນຄວ້າ, ທົດລອງ, ລະດົມສມອງ, ແລະວາງແຜນຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ແຕ່ເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂໄດ້. ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກອຸກອັ່ງແລະເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມເຊື່ອມີຄວາມສໍາຄັນ, ແຕ່ເຈົ້າກໍກໍາລັງສູນເສັງໃນເລື່ອງນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ສຽງພາຍໃນທົ່ວຂອງເຈົ້າກະຊິບວ່າ, ສິ່ງຕ່າງໆຈະບໍ່ປ່ຽນແປງ. ຕລອດໄປ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຮ່ວມພູທີ່ພວກເຮົາເຈລະຈາແລະສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ເບິ່ງຄືວ່າເປັນການດູກູກທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ການອະທິຖານ, ແລະການຊົງໄຖ່. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນການປ່ຽນແປງທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມຄິດທີ່ສັບສົນ, ແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ບໍ່ມີຜົນ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າເມື່ອຕັ້ງຂອງພວກເຮົາຫວ່າງເປົ້າ, ເມື່ອພວກເຮົາມີໜ້ອຍທີ່ຈະໃຫ້, ເມື່ອໝູ່ເພື່ອນລົ້ມເຫຼວ, ເມື່ອການອະທິຖານແລະຍຸດທະສາດບໍ່ພຽງພໍ, ພຣະເຢຊູຫາກໍຈະເລີ້ມຕົ້ນ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ມັດທາຍ 17:14-16

14. ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດພ້ອມກັບສາວົກສາມຄົນມາເຖິງປະຊາຊົນທັງຫຼາຍແລ້ວ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງເຂົ້າລົງ. 15. ທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໃຜຕາລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ດ້ວຍວ່າເຂົາເປັນບ້າໝູ ມີຄວາມທຸກລໍາບາກຫຼາຍເພາະລາວຕົກໃສ່ໄພໃສ່ນ້ຳຫຼາຍເທື່ອ. 16. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພາລູກມາຫາພວກສິດຂອງທ່ານແລ້ວ ແຕ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ເຂົາດີບໍ່ໄດ້”.

ຈາກການພົບກັບການປ່ຽນລັກສະນະພຣະກາຍອັນສູງສົ່ງ, ບ່ອນທີ່ໂມເຊແລະເອລີຢາໄດ້ປາກົດຕົວດ້ວຍສະຖາຣາສີອັນຮຸ່ງໂລດທັງປວງຂອງພວກເພິ່ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ມີສະຖາຣາສີຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແຕ່ມີບັນຫາຢູ່ໃນຮ່ວມພູ. ນັ້ນແມ່ນວິທີຊີວິດທີ່ເປັນຢູ່. ພວກເຮົາສາມາດປະສົບກັບສະຖາຣາສີໃນບ່ອນໜຶ່ງ ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນອີກບ່ອນໜຶ່ງໃນມື້ດຽວກັນ. ມັນສາມາດມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນແລະຂັ້ນຊຸນະທີ່ມ້ວນໄປມາໃນທຸກບ່ອນໜຶ່ງແລະພັຍພິບັດຢູ່ທີ່ຖຽງພາມ. ການຢູ່ເທິງພູເຂົາແມ່ນໜ້າອັສຈັບ. ພວກເຮົາຮັກການນະມັສການ, ການເປີດເຜີຍພິເສດ, ແລະຄວາມແປກໃຈທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກາງເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາແລະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະຖາຣາສີເມື່ອຊຸມຊົນກໍາລັງຕົກຢູ່ໃນວິກິດການ. ພວກສິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຢຊູໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນໃນວິກິດການປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ. ແສງຟ້າແມບໃນອາກາດແມ່ນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້. ເມື່ອເຈົ້າກ້າວເຂົ້າໄປໃນເລື່ອງ, ເຈົ້າຈະພົບກັບອົງປະກອບເຈັດຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້: **1. ຄວາມສົນຫວັງ.** ພໍຄົນໜຶ່ງໄດ້ກົມລົງຢູ່ຕີນຂອງພຣະເຢຊູ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາສໍາລັບການຮ້ອງຂໍທີ່ສຸພາບ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາພະຍານທີ່ຍືດຍາວ. ຊາຍຄົນນີ້ໝົດທົນທາງແລ້ວ. **2. ການໄຮັບໂຍດ.** ພວກສາວົກໄດ້ລອງທຸກຢ່າງທີ່ເຄີຍເຮັດວຽກໃນອະດີດແລະພວກເຮົາກໍລົ້ມເຫຼວ. ພວກເຮົາບໍ່ມີອໍານາດເໜືອເດັກຊາຍ. **3. ຄວາມສັບສົນ.** ຜູ້ຄົນເຄີຍຈັດການກັບຜີປີສາດມາກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຮົາສິ່ງສັຍວ່າມີຫຍັງເຮັດໃຫ້ສະຖານະການນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ພວກພະຍານຕ້ອງສັບສົນຄືກັນ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ເຂົ້າກັບເລື່ອງລາວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຜູ້ຕິດ

ຕາມພຣະເຢຊູ. ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ເຮັດການອັສຈັນ, ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາບໍ່ມີເລ່ງໝູ່ມໃດໆ. **4. ການເກີດຊ້າ.** ນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່. ຄວາມບ້າຄັ້ງນີ້ປາກົດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ບາງຄັ້ງມັນເກີດຂຶ້ນໃກ້ກັບໄຟ, ແລະບາງຄັ້ງ, ອ້ອມຮອບແຫຼ່ງນ້ຳ, ແຕ່ມັນກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. **5. ຄວາມລົ້ມເຫຼວ.** ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສາວົກກ່ຽວກັບຄວາມໄຮັບໂຍດໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ໜ້າອຸກອັ່ງໃຈ. ພວກເຂົາຕ້ອງຄິດວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ດີພໍທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ? ມັນແມ່ນພາສາຂອງພວກເຮົາບໍ່? ຜົນມານຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກກອງທັບທີ່ແຕກຕ່າງຈາກພວກທີ່ພວກເຮົາເຄີຍຂັບໄລ່ໃນອະດີດບໍ່? **6. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.** ສຽງຮ້ອງຄາງ, ສຽງຟອງນ້ຳຢູ່ປາກ, ແລະຄຳໝັ່ນປມາດລ້ວນແຕ່ເກີດມາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະໂຫດຮ້າຍ. **7. ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ.** ບາງທີມັນອາດຈະເປັນຍ້ອນປະລິມານຂອງການລະເບີດ, ການຕໍ່ສູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫຼື ອຳນາດທີ່ກ້າຫານຂອງສັດຕູ, ແຕ່ມັນບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມຫວັງ. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ຢູ່ໃນຂີ້ຕົມຂອງເນື້ອໜັງທີ່ຈຳກັດແລະໜ້າລົງສານຂອງພວກເຮົາເອງ, ພຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ດີໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ສາວົກທີ່ສັ່ນສະເທືອນແຕ່ມຮູບທີ່ສົມບູນແບບຂອງໂບດທີ່ກຳລັງດື່ມລົມທີ່ພຍາຍາມດ້ວຍກຳລັງຂອງຕົນເອງທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ເດັກຊາຍຜີສິງເປັນຕົວແທນຂອງໂລກທີ່ບໍ່ມີພຣະຄຣິດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ຄົນລຸ້ນຊົ່ວຮ້າຍແລະວິບັດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຈົນຕະນາການເຖິງສະຖານະການດັ່ງກ່າວ, ມັນເຕືອນພວກເຮົາວ່າມັນບໍ່ມີໂຍດແລະບໍ່ມີໂຍດຫຼາຍປານໃດທີ່ຈະພຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ດີນອກຈາກພຣະເຢຊູ. ມີຫຼາຍຍຸດທະສາດທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ເພື່ອເອົາຊະນະຄວາມມັດຂອງຍຸກນີ້. ໂດຍດຶງກ່ອງເຄື່ອງມືທີ່ເປັນອຸປະມາອອກມາ, ພວກເຮົາ: (ກ)ອ່ານປຶ້ມກ່ຽວກັບບັນຫາ. (ຂ)ເບິ່ງວິດີໂອໃນຢູ່ທູບ (YouTube) ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. (ຄ)ຖາມໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ. (ງ)ພຍາຍາມປັບປຸງສະຖານະການດ້ວຍຄຳເວົ້າແລະການໂຕ້ຖຽງ. (ຈ)ຊອກຫາບາງສິ່ງບາງຢ່າງເພື່ອບັນເທົາຄວາມເຈັບປວດຂອງສະຖານະການ. (ສ)ຈົມກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍ. ແຕ່ພຣະເຢຊູເຕືອນພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະພຣະອົງເປັນໃຜ: "ເຮົາເປັນເຄືອອະນຸກູນ; ພວກເຮົາເປັນກິ່ງ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນຈະເກີດຜົນຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ໂດຍບໍ່ມີເຮົາ" (ໂຍຮັນ 15:5). ໜ້າເສັຽດາຍ, ໂລກພາຍນອກມັກຈະບໍ່ສົນໃຈໂບດເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອເລືອກທີ່ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງອຳນາດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ. ພຣະເຢຊູເປັນບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະນຳເອົາຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງພວກເຮົາມາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາກົດຕົວໃນທາງປະຕິບັດແລະການອັສຈັນສເມີໄປ, ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່, ພຣະອົງກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນໃນຊ່ວງທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ, ຂໍ້ຈຳກັດຂອງພວກເຮົາຈະປົກຄອງມື້ນັ້ນ. ພຣະອົງເປັນສິ່ງສຳຄັນ. ທັງສອງຄຳກ່າວນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ: ຖ້າຂ້ອຍມີພຣະເຢຊູ, ບໍ່ມີຫຍັງສຳຄັນອີກ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ມີພຣະເຢຊູ, ບໍ່ມີຫຍັງສຳຄັນອີກ. ພຣະອົງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ. ວິບັດແກ່ສາວົກທີ່ພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງສາມາດເຮັດໄດ້ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ! ມັນຈະບໍ່ເປັນໄປດ້ວຍດີ. ມັນຄືກັບການພະຍາຍາມຕັດຕົ້ນໄມ້ດ້ວຍເລື່ອຍຕັດໄມ້ແຕ່ລືມສະຕາດ(ເປີດ)ເຄື່ອງຈັກ.

ເວລາໃດທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງສະຖານະການໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້?

2. ມັດທາຍ 17:17-18

17. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ໂອ ຄົນໃນສມັຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອແລະຊົ່ວຊ້າເອີຍ ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນກັບພວກເຈົ້ານານປານໃດ ຈົ່ງພາເຂົາມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ສາ". 18. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຊ້າຮະຜີຮ້າຍນັ້ນ ແລ້ວມັນໄດ້ອອກໜີໄປຕັ້ງແຕ່ໂມງນັ້ນໄປເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍດີປົກກະຕິ.

ສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຮູ້ສຶກອຸກໃຈ? ມັນແມ່ນສະຖານະການຂອງເດັກຊາຍຄົນນີ້ໄດ້ຕົກຢູ່ນີ້ບໍ່? ມັນແມ່ນຍ້ອນວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແຊກແຊງກັບແຜນການຂອງມື້ບໍ່? ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຮູ້ສຶກອຸກໃຈແມ່ນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ການຂາດຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເມື່ອຍລ້າ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍເມື່ອພຣະອົງເວົ້າກ່ຽວກັບກິຈກັມທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ. ມັນຂັດແຍ້ງກັບທຸກສິ່ງທີ່

ພວກເຂົາໄດ້ປະສົບຮ່ວມກັນ. ພຣະອົງເຕັມພຽງພໍແລ້ວ. ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ. ພຣະອົງເປັນວິທີແກ້ໄຂ. ພຣະອົງບອກພວກເຂົາວ່າ, "ພາລາວມາຫາເຮົາ" (ຂໍ້ 17). ໃນມັດທາຍ 17:17, ພວກເຮົາສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມໂລ່ງໃຈຂອງພໍ່ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, "ພາລາວມາຫາເຮົາ." ຜູ້ຊົນຕ້ອງຮູ້ສຶກສະດັງໃຈ. ຫຼັງຈາກທີ່ທັງໝົດ, ເດັກຊາຍຜູ້ນີ້ແມ່ນຄວາມວຸ້ນວາຍ, ລົດໄຟຕົກລາງ! ລາວບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ທ້າທາຍ, ແລະມີບາດແຜທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຍັງຄົງຍືນຍັນວ່າ: "ພາລາວມາຫາເຮົາ." ຂ້ອຍມັກພຍາຍາມເອົາບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເຮັດວຽກນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍເອງແລະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂດ້ວຍຕົນເອງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ພຣະເຢຊູກຳລັງລໍຖ້າໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົວແລະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ. ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້ຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ພວກເຮົາເຫັນຄົນ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພຍາຍາມເພິ່ງຕົນເອງໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກກ່ຽວກັບບັນຫາ, ພຍາຍາມວາງແຜນການອັດສະຈັນໃສ່ພວກເຮົາ. ຂອງຕົນເອງ. ຄວາມອັບອາຍຄ່ອຍໆເຂົ້າມາແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາມັນມາຫາພຣະເຢຊູແທ້ໆ ເພາະພວກເຮົາຄິດວ່າມັນໃຫຍ່ເກີນໄປ, ນ້ອຍເກີນໄປ, ວຸ້ນວາຍເກີນໄປ, ຫຼືຊ້າເກີນໄປ. ພວກເຮົາເລື່ອນການແກ້ໄຂອອກໄປຍ້ອນຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ, ຫຼືການຂາດຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຮົາຢ້ານວ່າຖ້າພວກເຮົານຳເອົາພະຍາດແລະຄວາມວຸ້ນວາຍມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນມັນຈະສິ້ນສະເທືອນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະເຮັດມັນດ້ວຍຕົວຄົນດຽວ. ຕອດເວລາ, ພຣະເຢຊູກຳລັງລໍຖ້າໃຫ້ພວກເຮົາກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລະມອບສິ່ງຂອງເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສາມາດເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ຫ້າມມະຊາດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຊື່ອວ່າຖ້າພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂສິ່ງຕ່າງໆດ້ວຍຕົວເອງໄດ້, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຊອບທັມ ແລະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຫຼາຍຂຶ້ນ. ກົງກັນຂ້າມແມ່ນຄວາມຈິງ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍອມສະລະການຄວບຄຸມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຄີຍປະສົບກັບຄວາມໃກ້ຊິດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ມີເຫດຜົນອັນໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ນຳບັນຫາຂອງພວກເຮົາມາຫາພຣະເຢຊູທັນທີ?

3. ມັດທາຍ 17:19-20

19. ຕໍ່ມາພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູຕ່າງໆທາກທູນຖາມວ່າ, “ເພາະເຫດໃດພວກເຂົາພຣະອົງຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜົນນັ້ນອອກບໍ່ໄດ້”. 20. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເພາະເຫດພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ ດ້ວຍເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກກາດເມັດນຶ່ງ ພວກທ່ານຈະສົ່ງພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ “ຈົ່ງເຄື່ອນຈາກບ່ອນນີ້ໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ” ມັນກໍຈະເຄື່ອນໄປ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້”.

ພວກເຮົາສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມອຸກອັ່ງຂອງສາວົກໃນການດື່ມຮົນຢ່າງບໍ່ຈຳເປັນກັບກຳລັງຜີປີສາດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ພວກເຮົາພົບ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ເຫັນການຄອບງຳທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຢາກຢູ່ຄຽງຂ້າງພຣະເຢຊູ, ຫ່າງຈາກຊາວບ້ານ. ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະອາຍຫ້ອຍນຶ່ງ. ກ່ອນນີ້, ພວກເຮົາມີອຳນາດທີ່ຈະຂັບໄລ່ໃຫ້ຜີປີສາດແລ່ນໜີ. ເປັນຫຍັງບໍ່ເຮັດແບບນີ້? ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນໜ້າງົດງໍ້. ເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອຫຼາຍ. ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍພູເຂົາ, ຜີປີສາດທີ່ກະແຈກກະຈາຍ. ພວກເຮົາມັກຈະຕໍ່ສູ້ກັບຂໍ້ຈຳກັດດ້ານເວລາໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະລະນຶກເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງເວລາ. ພວກເຮົາສົງສັຍວ່າພວກເຮົາມີຊັບພະຍາກອນທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະລະນຶກເຖິງວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ພວກເຮົາປະເຊີນກັບບັນຫາທາງດ້ານອາລົມແລະ ສົງສັຍວ່າພວກເຮົາມີຄວາມອິດທິນທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປວດໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເດັກກຳພ້າທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ຕາມຖົນທິນທາງໃນປະເທດອັງກິດ ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນຈາກໄຜ. ແທນທີ່ຈະ, ລາວໄດ້ອາສັຍເມັດຜັກກາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ. ຕົວຢ່າງທີ່ມີຊື່ສຽງອັນນຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນເຊົ້າມື້ນຶ່ງ ເມື່ອບໍ່ມີອາຫານລ້ຽງເດັກນ້ອຍ. ມູເລີ (Müller) ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເດັກກຳພ້າແລະອະທິຖານ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບອາຫານທີ່ພວກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບ. ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການອະທິຖານ, ຊ່າງເຮັດເຂົ້າຈີ່

ໄດ້ເຄາະປະຕູ, ນຳເອົາເຂົ້າຈີ່ສົດໆມາໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບທຸກຄົນ. ຈາກນັ້ນລົດເຂັນຂອງຄົນຂາຍນົມໄດ້ເພຼ່ນອກສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ ເພື່ອໃຫ້ເດັກນ້ອຍສາມາດມີນົມສົດໆດີ່ມ. ນີ້ແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງການໄປຜະຈົນພ້ຍກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງກ້າວອອກໄປດ້ວຍ ຄວາມເຊື່ອ. ຄວາມເຊື່ອຂອງຈອດຈ໌ ມູເລີ (George Müller) ບໍ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນເຫດການທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນພຽງຄັ້ງດຽວ. ຊີວິດ ຂອງລາວຖືກໝາຍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ຍືນຍົງປະຈຳວັນທີ່ສ້າງມໍລະດົກຂອງລາວ, ກ້ອນດິນຈີ່ເທື່ອລະກ້ອນ, ມີຕໍ່ມື້. ເຮືອງຂອງ ມູເລີ (Müller) ເຕືອນພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລໍຖ້າການປະທະກັນຄັ້ງໃຫຍ່ຂອງກຳລັງທີ່ເໜືອທັມມະຊາດເພື່ອປະຕິບັດຄວາມ ເຊື່ອ. ມີໂອກາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຈະມີຄວາມເຊື່ອ: (1)ເມື່ອພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູຢູ່ນອກຊຸມຊົນທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ (2)ເມື່ອພວກເຮົາຍອມແພ້ໃນເວລາທີ່ຂາດແຄນ (3)ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ສົງສັຍໃນການອະທິຖານ (4)ເມື່ອພວກ ເຮົາປະເຊີນກັບວິກິດການສຸຂະພາບ (5)ເມື່ອພວກເຮົາລວມຕົວເຂົ້າກັບການຈະລາຈອນໃນຊົ່ວໂມງເລັ່ງດ່ວນ. ສຽງຮຽກຮ້ອງທີ່ຊັດເຈນ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອດັງຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກຫົວໃຈຂອງພຣະເຢຊູ: ຈົ່ງມີຄວາມເຊື່ອ. ຈົ່ງໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈຈາກຄວາມຈິງທີ່ງ່າຍດາຍວ່າພຣະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊອກຫາຄົນທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ມີພອນສວັນ, ມີການສຶກສາ, ຫຼືໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສາຍຕາຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ອະທິຖານຢ່າງສັດຊື່, ແລະເຊື່ອຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ດັ່ງທີ່ ຈັອດຈ໌ ມູເລີ ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຄວາມເຊື່ອບໍ່ໄດ້ເຮັດ ວຽກໃນໂລກຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້. ບໍ່ມີສະຖາຣາສີສຳລັບພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງມະນຸດ. ຄວາມເຊື່ອເລີ້ມຕົ້ນບ່ອນທີ່ອຳ ນາດຂອງມະນຸດສິ້ນສຸດລົງ."² ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຂາດແຄນ, ພວກເຮົາຕ້ອງແລ່ນໄປຫາຜູ້ທີ່ເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກ ເຮົາ. ພຣະອົງເອົາຊະນະທຸກໆຂໍ້ບົກຜ່ອງແລະທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ນຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາຫາພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຄວາມ ວຸ້ນວາຍ. ພຣະອົງຊ່ວຍຊານໃນຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະຄວາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຈຳນວນໜ້ອຍສຳເລັດສິ່ງໃຫຍ່ໆໄດ້?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຕລອດຊີວິດສັ້ນໆຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຢຊູບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງແລະມີຄວາມເຊື່ອ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຈະຮຸນແຮງ ຂຶ້ນກຳຕາມ. ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາລົ້ມເຫຼວ, ພວກເຮົາຈະສູນເສັງທັສນະຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບເຮືອງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າທີ່ພຣະອົງກຳ ລັງຊຽນຜ່ານຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບາງທີຂອງຂວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດມອບໃຫ້ພຣະເຢຊູແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ທົນທານ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະມີສິ່ງອື່ນທີ່ຈະໃຫ້. ຄວາມເຊື່ອເລັກນ້ອຍໄປໄດ້ໄກ!

ອະທິຖານ. ສິ່ງທ້າທາຍອັນໃດທີ່ເຈົ້າປະເຊີນໃນອາທິດນີ້? ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຄວາມເຊື່ອເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້.

ມີສ່ວນຮ່ວມ. ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ປະສົບກັບສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະຄົນທີ່ແຕກຫັກ. ບາງຄັ້ງມັນງ່າຍກວ່າທີ່ຈະພຍາຍາມຫຼີກ ລ້ຽງພວກເຂົາ. ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງທ້າວທັນກັບບັນຫາທີ່ສັບສົນເຫຼົ່ານີ້ແທນທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງພວກເຂົາ.

ກ້າ. ບາງທີເຈົ້າອາດຈະເຊົາເຊື່ອວ່າການພັດທະນາເປັນໄປໄດ້ໃນບາງດ້ານຂອງຊີວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າໄດ້ຢຸດອະທິຖານກ່ຽວກັບມັນ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູປ່ຽນທ່າທາງຂອງເຈົ້າຈາກຄວາມສົງສັຍໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອ. ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມອີກຄັ້ງໂດຍການນຳເອົາຄຳ ຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

